

καθάπερ ἐξήτησεν ἔτι ζῶντας, καὶ διὰ τοῦ παρόν-¹⁷/τ(ος) Ὑπομνηματισμοῦ, τοῖς πᾶσιν ἔστω κατάδηλον, ¹⁸/ τὸ πῶς ὁ αὐτ(ὸς) κάμνωντας ἔννομον¹ Διαθήκην, ἀ-¹⁹/φιέρωσεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ὅπου κρατοῦμεν ²⁰/ μέσα εἰς τὸ Κάστρον τοῦ Σιμπινίου², διὰ μνημόσυνόν ²¹/ του αἰώνιον μπάνια νάχτι, σούμα F 500. Καὶ ²²/ ἓνα Κανδήλιον ἀργυρόν χρυσομένον, καὶ μίαν // Λάδαν σιδηρωμένην³, ἵνα μνημονεύηται τὸ ὄνο-²/μάτου παρῶρησίᾳ εἰς τὸ ἐξῆς πάντοτε παρὰ τοῦ ³/ τυχόντος Ἐφημερίου. Ἀφιέρωσε καὶ εἰς τὴν Ἐκ-⁴/κλησίαν τοῦ Μπουγκαρδίου, κτισμένην οὖσαν πα-⁵/ρὰ τῶν Ῥωμαίων πραγματευτῶν τῆς ἡμετέρας Κομ-⁶/πάνιας, ἕτερα φλορίντζια 50. ἔνθα καὶ ἐτάφη. ⁷/ Λοιπὸν ἐτοῦτο τό μακαριστὸν ἔργον τοῦ ῥηθέντος κεκοι-⁸/μημένου Γρηγορίου, πρεπόντως καὶ χρεοστικῶς τὸ ⁹/ σημειώνομεν ἐν τῷ παρόντι Κώδικι τῆς κοινότητ(ος) ¹⁰/ διὰ παντοτινὴν ἐνθύμησιν καὶ μνημόσυνόν του, καὶ εἰς ¹¹/ εἵδησιν πάντων τῶν τε σημερινῶν, καὶ τῶν μεταγε-¹²/νεστέρων:—

1. «Νόμιμη», «σύμφωνη με τοὺς νόμους».
2. Το νοικιασμένο κτίριο που χρησιμοποιοῦνταν ὡς «οἶκος προσευχῆς» (βλ. κατ. π.χ. εγγρ. I/I· πρβλ. καὶ I/II. Βλ. ἐπίσης ΕΚΣ, σ. 57).
3. Πιθανόν, κασέλα σφυρήλατη ἢ με σφυρήλατο διάκοσμο.

14

1657/V/27, 1666/-/-
χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 175r-v
σχ. 4· πρβλ. 1-2

Αποφάσεις. Δάνειο της Κ προς τρίτο. Παράδοση κληρονομίας μη μέλους στους κληρονόμους του. Ἀρση των αποτελεσμάτων της αποβολῆς μέλους της Κ.

// Ὑπόμνημα κβ'.

|| φύλλ. ||

²/ Περιέχει κάποια ἀξιομνημόνευτα τῶν Πα-

³/ λαιῶν ὀνομαστῶν Ἀνδρῶν, εἰς φύλλ. 96. ⁴/ τοῦ παλαιοῦ Κώδικ(ος).

⁵/ 1. Ἐν ἔτει 1657. Μαΐου 27. Ὅλοι μας κοινῇ Γνώ- || 96. || ⁶/ μη τὸ ηὔραμεν, ὅτι ὁ κύρ Ζῶτ(ος) Νίκου Κυρίτζη ⁷/ διὰ νὰ εἶναι ψηφισμέν(ος) Ἐν ἔτει 1648. ἐπῆρεν ⁸/ ἀπὸ τὴν πολυχρονεμένην τὴν Κραγιάσαν ἥτοι Ῥήγι-⁹/σαν / : δηλαδὴ τὴν Ῥακότζινη τὴν Γραιὰν¹ : / φλο-¹⁰/ρίντζια ἑκατόν, ὅπου τὰ ἐχρεωστοῦσε τῶν Πραγ-¹¹/ματευτάδων, καὶ δὲν τὰ ἔδωσεν, καὶ νὰ ἔχῃ νὰ τὰ ¹²/ δίνη:—

¹³/ 2. Ἐν ἔτει 1657. Μαΐου 27. Ὅλοι κοινῇ Γνώμη τὸ ¹⁴/ ηὔραμεν, ὅτι ὁ κύρ Κωσταντῖν(ος) ὁ Βούλγαρης ἐν ¹⁵/ ἔτει 1648. ἔστωντας νὰ ἐμακαρίσθῃ ἤγουν ἀναπαύ-¹⁶/θη ἓνα ξενητικόν Παλικάρι Πρέδας Βλάχ(ος) ἐδῶ ¹⁷/ εἰς τὸ Ἐρδέλι,

τοῦ ἀπόμεινεν σερμιγές F 170. καὶ ¹⁸/ τὰ ἔλαβεν ὁ κύρ Κωνσταντῖν(ος) ἀπὸ τὸν Κύργιο Ὅτζη, ¹⁹/ καὶ νὰ ἔχωμεν νὰ τὰ ξετάξωμεν ἐδώθηκαν ἢ ὄχι.
²⁰/ 3. Ἐν ἔτει κυρίου 1666. Ἐστώντας ἕναν καιρὸν ὁ Τζό-²¹/τζ(ος) Κολουμπαῶ² νὰ εἶχε παρακρίνη μερικὰ λό-²²/για ἐνάντια πρὸς τοὺς Πραγματευτάδες, μετὰ ²³/ καιρὸν ἔπεσεν εἰς μετάνοιαν μὲ καλοὺς ἀνθρώ-
²⁴/πους, εἰς τὸ ὅποιον ὁ κύρ Κύρος ἀπὸ Μπελιγράδι³ ²⁵/ ἔγινε μεσίτης καὶ παρακαλεστής, καὶ ἔταξε χάριν // τῆς μεγάλης μέσης ἕναν καλὸν Σαρή Τζασμᾶν, καὶ ²/ τὸν ἐδέχθημεν πάλιν νὰ εἶναι εἰρηνικὸς μὲ λόγουμας, ³/ καὶ ἔγινεν ὁ Χατζῆ Γιόργης Κεφήλης καὶ πλερωτής.

στ. 9-10 Επιστροφή του δανείου, που εἶχε συνάψει ἀπὸ τὴν Κ ἡ σύζυγος τοῦ ηγεμόνα τῆς Τρανσυλβανίας Γ. Ράκοτσι Α', στον τότε προεστὸ τῆς, ὁ ὁποῖος ὅμως, μετὰ ἀπὸ δέκα χρόνια, δὲν τα εἶχε ἀκόμα παραδώσει στο ταμεῖο τῆς Κ.

στ. 19 Το Κριτήριο ἐπιλαμβάνεται οἰκοδὲν νὰ ἐρευνήσῃ ἀν περιήλθε στους δικαιοῦχους ἡ κληρονομία ἐνὸς ρουμάνου πρᾶματευτή, που δὲν ἦταν μέλος τῆς Κ («ξενητικὸν Παλικάρι»). Ἡ ἀρμοδιότητα αὐτὴ συνάγεται ἀπὸ τὸ εἰδικὸ Προνόμιο τῆς Κ (1639), τὸ ὁποῖο υπῆγαγε στὴ δικαιοδοσία τῆς τοὺς «ξένους» ἐμπόρους στὴν Τρανσυλβανία⁴.

στ. 20-22 Συνάγεται ὅτι εἶχε προηγηθεῖ *σουργούνι* τοῦ Τζότζου.

στ. 3 [φ 1756] «ἔγινεν ... *κεφήλης καὶ πλερωτής*»: ἐγγυητής γιὰ τὴν εκπλήρωση τῆς υποσχέσεως δωρεάς στὴν Κ.

1. Τὴ σύζυγο τοῦ Γεωργίου Ράκοτσι τοῦ Α', ὁ ὁποῖος στα δεσπίσματα ἀποκαλεῖται καὶ «Γέρων», Θ. 1(1639), ΕΚΣ, σ. 267.
2. Ταυτίζεται ἐνδεχομένως μὲ τὸν Τζότζο Τζοχαντάρη (πρβλ. ἐγγρ. 4).
3. Ἐτσι ἀποκαλεῖται στους κκ. τῆς Κ ἡ Alba Iulia, πρωτεύουσα τῆς Τρανσυλβανίας κατὰ τὴν περίοδο τῆς Ἡγεμονίας (1540-1699), ἀπὸ τὴ ρουμανικὴ ὀνομασία Bălgrad.
4. Βλ. Θ. 1(1639), ὁ.π., σσ. 268 καὶ 112-113.

15

1708/II/9

976/φ 179r-v

χ. Ἰωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Παρακαταθήκη. Απογραφή ἀπὸ τὴν Κ τῶν ἐμπορευμάτων ἀποβιώσαντος μέλους καὶ ἐξόφληση χρέους τοῦ πρὸς τρίτο.

// Ὑπόμνημα κς'.

|| φύλλ. ||

²/ Ἐν ἔτει Κυρίου. 1708. μηνὶ Φεβρουαρίῳ 9. || 180. || ³/ Γράφομεν διὰ